

[Christmas Møller.]

end der blev ydet til den ordinære. Jeg har endvidere givet Udtryk for, at et Par Millioner Kroner kunde godt stilles til Raadighed i Overgangstiden. Men fra Socialdemokratiets Side har man overhovedet ikke reageret overfor dette Tilbud. Og Forholdet er videre dette, at man ikke vilde være med til at løse dette Spørgsmaal, som meget gerne skulde løses, paa Forsikringsgrundlaget.

Derfor vil jeg da gerne sige til den højtærede Statsminister, at dette Lovforslag, som ingen social Hjælp indeholder, som indeholder en Hjælp til Kommunerne, med Hensyn til de Penge, de har brugt, tegner — paa Baggrund af, at man ikke har villet være med til en Krisekasseordning, hvorigennem man kunde søge dette Spørgsmaal løst et Stykke Tid ud i Fremtiden eller maa ske løst for det, vi kalder for stedse, altsaa en Ordning, som kunde holde — et meget mørkt Billede af, hvorledes Regeringen har lagt hele Arbejdet til Rette.

Jeg skal overfor dette Forslag om Tilskud til Kommunerne og de andre Bestemmelser sige, at det Tilbud, det konservative Folkeparti, og det Tilbud, jeg gav i Udvalget angaaende det Steincke'ske Forslag om midlertidig Hjælp til arbejdsløse, staar ved Magt. Paa det Grundlag er vi villige til at forhandle, og vi havde ogsaa været villige til, og er det, som sagt, den Dag i Dag, for Overgangsperioden at give et Beløb.

Jeg skal dernæst vende mig til forskellige Enkeltheder i det her forelagte Lovforslag. Nogle af de Spørgsmaal, jeg har at stille til den højtærede Statsminister, er allerede stillet til ham, men jeg vil alligevel ogsaa gerne for mit Parti gøre nogle Bemærkninger til de enkelte Paragraffer og stille nogle Spørgsmaal til Statsministeren.

Det, der er karakteristisk for Hovedindholdet af dette Lovforslag, nemlig de 3 Mill. Kr., der skal ydes til Hjælpekasserne, og den ene Million Kroner, som ifølge § 5 skal ydes til Arbejder, som enten er sat i Værk eller sættes i Værk i den angivne Tid, er dette, at Lovforslaget omfatter Tiden fra 1. Februar til 30. April, og man har da nok Lov til at stille det Spørgsmaal til Ministeren: Hvad er Aarsagen til, at til forstandige Foranstaltninger, som er iværksat angaaende Arbejders Igangsættelse i Efteraaret 1930, skal der ikke ydes Hjælp, naar de ikke har kunnet iværksættes som Nødhjælpsarbejder eller i hvert Fald ikke er blevet det? Sociale Foranstaltninger af en eller anden Karakter, som Kommunerne har truffet til Jul, opmuntret dertil af hele den Maade, hvorpaa den

højtærede Minister og hans Kolleger agiterer, skal der ikke ydes Refusion for. Nej, Tiden 1. Februar til 30. April tager man ud fra en Begrundelse, der i Virkeligheden intet har med de faktiske Forhold at gøre: nu var man kommet med sit Forslag den 13. Januar, havde angivet, at det skulde være vedtaget inden 1. Februar, og derfor skal denne Periode behandles saaledes.

Dernæst vil jeg gerne sige, at vi for vort Vedkommende er overordentlig lette at faa i Tale i det Øjeblik, det paa den sociale Lovgivnings Omraade drejer sig om Foranstaltninger til Hjælp til Selvhjælp, Foranstaltninger paa Forsikringsgrundlag. Men intet er efter vor Opfattelse farligere end at indføre en Ordning her i Landet, saaledes at man mere og mere vænner sig til, at een skal bestemme, hvor meget der skal gives, een skal angive Beløbets Størrelse, og en anden har at betale. Dette Princip, som i hvert Fald i nogen Grad indføres ved den Hjælpekasseordning, der her er Tale om, vil vi paa ingen Maade kunne være med til.

Ser jeg paa Lovforslagets § 2, ser jeg, at der her gives en Bestemmelse om, at den Hjælpekassehjælp, som skal kunne refunderes, er afhængig af Betingelserne i § 2. Udelukket fra Refusion er Kommuner, hvor Hjælpekasserne i 13 Maaneder ikke har udbetalt i samlet Understøttelse et Beløb, der i København, Frederiksberg og Gentofte er mindst 6 Kr., i Provisbyerne 5 og i Landkommunerne 1½ Kr. Hvorfor skriver man ikke hellere Tingene, som den er? Jeg har ikke Tallene for Finansaaret 1930—31, jeg antager heller ikke, den højtærede Statsminister har dem, men jeg har skaffet mig Tallene for Hjælpekasseudgifterne for Finansaaret 1929—30, og dér er Forholdet dette, at Københavns Kommune til Hjælpekasseunderstøttelse har brugt 6,5 Mill. Kr.; der er i den egentlige københavnske Kommune ca. 600 000 Indbyggere, det er 10 Kr. pr. Indbygger, og der har vel været brugt noget lignende i 1930—31. Frederiksberg Kommune har brugt ½ Mill. Kr.; der er godt 100 000 Indbyggere paa Frederiksberg, det er 5 Kr. pr. Indbygger. Og Gentofte Kommune har brugt 80 000 Kr.; der er i Gentofte noget over 40 000 Indbyggere, det er et Par Kroner pr. Individ.

Med den Beregning, der ifølge Lovforslagets § 2 skal foretages, vil det altsaa sige, at Frederiksberg og Gentofte kommer under de 6 Kr., Gentofte givet, Frederiksberg efter al Sandsynlighed. Hvorfor da ikke